

۱۰۲۵۷۶۴

رَدِ پای برف

تابلوغِ کاملِ گلِ سرخ

سید علی صالحی

مؤسسه انتشارات نگاه

تهران، ۱۳۹۰

صالحی، علی، ۱۳۳۴ -

رد پای برف تا بلوغ کامل گل سرخ / سید علی صالحی.

تهران: مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۸۸.

۲۶۴ ص.

ISBN: 978-964-351-550-8

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

۱. شعر فارسی - قرن ۱۴.

۱۳۸۸ ۱۷۸,۴ الف/۸۱۳۱ PIR ۸۱۶۱/۶۲

شماره کتابشناسی ملی ۱۶۸۵۰۰۱

رد پای برف
تا بلوغ کامل گل سرخ
سید علی صالحی

چاپ اول: ۱۳۹۰

لیتوگرافی و چاپ: طیف نگار

شمارگان: ۳۰۰۰

قیمت: ۵۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۱-۵۵۰-۸

مؤسسه انتشارات نگاه

دفتر مرکزی: خ انقلاب، خ شهدای ژاندارمری، بین خ. فخر رازی و خ. دانشگاه، پ. ۶۳، طبقه ۵

تلفن: ۱۲-۶۶۹۷۵۷۱۱، ۸-۳۷۷-۶۶۴۸۰، ۶۶۴۶۶۹۴۰، تلفکس: ۶۶۹۷۵۷۰۷

www.entesharatanegah.com

info@entesharatanegah.com

Email: negahpublisher@yahoo.com

فهرست

در ستایش زنده ماندن ۷

کتاب اول. رد پای برف تا بلوغ کامل گلِ شرخ

همه ۱۱

تابلو، جاده سفر ۱۷

منظومه ی می‌نوشان وی ۲۳

دست نوشته های آغشته به عطر سیب ۲۷

گاهی به شکلی کهن سالِ مرگ ۳۲

زن آمده اینجا ۳۵

قرائتِ دستِ خطِ دریا برای من آسان است ۳۹

انار، زعفران، حنا ۴۲

ویل للمُکذِبین ۴۵

شب، شبِ شریف! ۴۹

در مذهبِ ما ۵۱

برای دختری در مسیر برف ۵۴

یک اتفاقِ بی‌اسم ۵۷

تو ... زنی، زیبازاده ی زمین! ۶۰

انار شکفته از یکارتِ قند ۶۳

پیامبرزاده ی پروانه ها ۶۷

کتاب پنجم. دست‌افشانی حروف در تکلمِ نثری

۲۴۲	اتفاقِ اول
۲۴۷	اتفاقِ دوم
۲۵۰	اتفاقِ سوم
۲۵۴	اتفاقِ چهارم
۲۵۷	اتفاقِ پنجم
۲۶۱	اتفاقِ آخر

www.ketab.ir

در ستایش زنده ماندن

پُر امید، پیگیر و پایان ناپذیر. این گونه زیستن، زبانِ گفت و گویِ من با جهان است، چندان که گاه از خود سؤال می‌کنم: نشناختن، نیاموختن، و باور نیاوردن به نوبدی... آیا علتِ عادت به تحملِ رنج‌ها نیست؟ باشد...! چه کسی گفته است بالاتر از سیاهی رنگی نیست؟! به وقت، که با رؤیاها یمان به جنگِ مرگ می‌رویم، در می‌یابیم که بالاتر از سیاهی، تازه سرآغازِ همهٔ رنگ‌های بی‌نهایتِ حیات است.

زیستن در چنین اقلیمی است که پرده از رخسارِ رازآلودِ چیستی‌ها را کنار می‌زند، و تو بی‌آن که در زَمهریرِ هجومِ رنج‌ها به زانو درآیی، با ایمانی تمامِ عیار، خویش را آواز می‌دهی که توانستن در نخواستن است، هم به امیدِ عاشقانه‌ترین آرمان‌های انسانی، که یکی از آن میان... همین پیگیریِ بی‌پایانِ خلّاقیت است.

و اینجا برای من همه چیز یعنی آفرینشِ شعر، آن هم در هر شرایطی! ذره ذره ذوب شدن تا سرحدِ ناپیدایی، حالا به هر تعبیری... جز آن مقصد که مضمونِ فطری یا تقدیرِ خودنوشتهٔ توست. فقط یک چیز، همه چیز برای یک چیز! و نخستِ قَدَمِ آن است که خود فدایی بی‌چند و چون آن شوی، چه رسد به هر چه وابسته به این سپنجِ خور و خواب و درد و دوا.

هم اگر گفته شود که این راه را هزاران خطا در پی است، تو را چه باک!
زیرا در سرنوشتی چنین، سرشتی نیز چنین باید. وقتی به راه برخاستی...
تا انتهای جهان برو! مکث، مرگ است. نباید برده شرایط شد، شرایط را
باید دگرگون کرد.

شرایط سخت است؟ باشد...! انسان هم سرسخت است. ما همچنان در
پناه انسانی ترین رؤیاها، زنده و پرامید خواهیم زیست؛ رُخ به رُخ
ناراستی‌ها، رو در روی کاستی‌ها. ما در خواب حتی نباید از تمرین حساس
ماندن در برابر سرنوشتِ انسان خسته شویم. حساس ماندن در اقلیمی
فراسوی خواسته‌های موقت و میرا. راز امید و روایتِ رؤیاهای زندگی
همین است؛ انسان نوشتن برای نوشتن انسان. همه چیز انسان است.

سید علی صالحی